

РЕШЕНИЕ

№ 1328

гр. София, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 31.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7289** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба Вх. № 26839/17.07.2023г. по описа на АССГ, на Д. И. Д.-Р., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], чрез адв. Б. М., срещу Заповед № 230з-636/ 21.06.2023г. на Началника на сектор „Разследване“ при 06 РУ-СДВР, с която на основание чл. 204, т. 3, вр. с чл. 194, ал. 2, т. 2, вр. с чл. 197, ал. 1, т. 3 и чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. „първо“ и е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

В жалбата се изагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Твърди, че не е налице бездействие или неизпълнение на служебните ѝ задължения. Счита, че наказващият орган неправилно е квалифицирал нарушението по чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР. Претендира отмяна на заповедта и присъждане на сторените по делото разноски, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М. и поддържа жалбата на заявените основания. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответникът – ВПД Началника на сектор „Разследване“ при 06 РУ-СДВР, се представлява от юрк. И., който оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и иска същата да се остави без уважение. Представя писмени бележки и претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител, не взема становище.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, а се установява и от приетата административна преписка, в частност справката от кадровото дело /досие/ на служителя, че Д. Д.-Р. е в служебно правоотношение с СДВР, заема длъжността старши разследващ полицай в група „Разследване на икономически престъпления“ на сектор „Разследване“ към 06 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, назначена със Заповед № 513з8424/29.09.2021г. По време на службата ѝ в МВР инспектор Д. Д.-Р. няма наложени и заличени дисциплинарни наказания. Същата е награждавана с „писмена похвала“ със заповед № 230з-381/26.06.2017г. от началника на РУ.

Във връзка с постъпили предварителни данни от И. Б.- прокурор при Софийска районна прокуратура, отразени в Постановление от 27.02.2023г. с пр.пр. №13358/2018г. по описа на СРП, е извършена проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, разпоредена със Заповед № 230з-255/10.03.2023г.

В приложените към извършената проверка материали е установено, че досъдебно производство (ДП) № 15175/2018г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр. пр. 13358/2018 г. по описа на СРП е образувано на 11.07.2018г. по реда на чл. 212, ал. 1 от НПК, за извършено престъпление по чл. 2276, ал. 1 от НК, затова че в качеството си на управител и едноличен собственик на капитала на фирма „ МОНИЕ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД със седалище: [населено място],[жк], [улица] 30-дневен срок от изпадането на дружеството в неплатежоспособност не е уведомил компетентния съд за това. Досъдебното производство е водено от различни разследващи полицаи, като същото е преразпределено на 17.11.2021г. на старши разследващ полицай Д. И. Д.-Р., видно от резолюцията на началник група „Р.“ към сектор „Разследване“ при 06 РУ-СДВР.

На 04.05.2023г. с покана с рег. №230р-18039/04.05.2023г. инспектор Д.- Р. е депозирила обяснения с рег. № 230р- 18302/05.05.2023г., в които подробно излага дадените от наблюдаващия прокурор указания във връзка с разследването по досъдебно производство ДП № 15175/2018г. по описа на 06РУ-СДВР, пр. пр. 13358/2018г. по описа на СРП, които е изпълнила в цялост, като единствено процесуално-следствено действие е оставало да бъде извършено. - назначаване и изготвяне на ССЧЕ.

На 18.05.2023г. след като инспектор Д.-Р. е запозната със справка № 230р-18897/2023г. за резултата от извършена проверка, като ѝ е връчена покана № 230р-19966/17.05.2023 г., е депозирила писмено обяснение, заведено с рег. № 230р-20238/19.05.2023г.

На 29.05.2023г. отново и е връчена покана за даване на писмени обяснения, като същата е депозирила обяснения, заведени с рег. №230р:21551/30.05.2023г., в които излага несъгласието с направените от комисията изводи, тъй като от заявеното от инспектор Д.-Р. е видно, че същата е изпълнила указанията на наблюдаващия прокурор, като до приключване на разследването е останало само и единствено назначаването и изготвянето на ССЧЕ.

Въз основа на констатациите по извършената проверка и изготвена справка № 230р-18897/2023г., писмените доказателства, събрани в хода на проверката,

писмените обяснения с рег. № 230р-18302/05.05.2023г., рег. №230р-20238/19.05.2023г. и рег. №230р21551/30.05.2023г., административно-наказващия орган- Директорът на СДВР, е приел за установено следното нарушение:

1/. Нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 „неизпълнение на служебните задължения“ (произтичащи от длъжностната характеристика) от ЗМВР, съставомерно по чл. 200, ал. 1, т. 11, предложение първо „неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители от ЗМВР, за което се налага дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от шест месеца до една година.

Нарушението се изразява в това, че с бездействието си, изразяващо се в неизвършване на действия по разследването в периода от 01.06.2022 г. до 26.02.2023г., с изключение на едно постановление за назначаване на експертиза от 12.09.2022г., по възложеното й досъдебно производство ДП № 15175/2018г. по описа на ОбРУ-СДВР, пр. пр. 13358/2018 г. по описа на СРП, инспектор Д. Д.- Р. -старши разследващ полицай в група „Разследване на икономически престъпления“ на сектор „Разследване“ към Об Районно управление при СДВР, не е извършвала други действия по разследването, с което не е изпълнила служебните си задължения, вменени й в специфична длъжностна характеристика № 513р-29074/2018 г. по описа на СДВР за длъжността „разследващ полицай“ към сектор „Разследване“ в Об-то РУ при СДВР,„Взема всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, събира доказателства и извършва необходимите действия, съобразно НПК за разкриване на обективната истина. ...При осъществяване на дейността си се ръководи от основните принципи на законност, залегнали в Конституцията на РБ, разпоредбите на НПК, НК, АПК, ЗЗКИ, ЗМВР, вътрешноведомствените актове на МВР, постановленията и тълкувателните решения на ВКС и писмените указания на прокуратурата, като взема решения самостоятелно, по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делата”, с което е пречатвала своевременното приключване на разследването по досъдебното производство, въпреки, че не са били налице обективни причини за това.

В Постановление от 27.02.2023г. с пр.пр. № 13358/2018г. по описа на СРП, се съдържат данни за това, че за периода от 26.11.2021г. до 26.02.2023г. по делото няма извършени следствени действия, а само искания за продължаване на срока на разследването, с изключение на две постановления за назначаване на експертиза от 14.01.2022г. и 12.09.2022г.. Инспектор Д. Д.- Р., водеща разследването по досъдебно производство (ДП) № 15175/2018г. по описа на Об РУ-СДВР, пр. пр. 13358/2018 г. по описа на СРП, многократно е удължавала срока на разследването, като през този период водещата разследването е проявила незаинтересованост към служебните си задължения, не е изпълнила писмените указания на наблюдаващият прокурор и не е осигурила правилно, пълно, обективно и законосъобразно провеждане на разследването.

С постановление с вх. № 230000-3440/02.03.2023г. по описа на Об РУ-СДВР прокурор И. Б. е отстранил от разследването по ДП № 15175/2018г. по описа на Об РУ-СДВР, пр. пр. 13358/2018г. по описа на СРП инспектор Д. Д.- Р.. Прокурор Б. е указал досъдебното производство да., се възложи на друг разследващ полицай при Об РУ - СДВР, като в най-кратък срок да се изпълнят дадените писмени указания, а именно:
„1. Да се извърши допълнителен разпит на свидетеля П. Ф. от [населено място]; 2. „

Да се назначи допълнителна ССчЕ; 3. Да се извършат и други действия по разследването по преценка на разследващия полицаи; 4. Делото да се докладва на наблюдаващия прокурор по реда на чл. 203 от НПК“ .

Прието е, че за посочения период служителката е следвало да извършва действия по разследването за неговото своевременно и успешно приключване и разкриване на обективната истина, но видно и от Постановлението от 27.02.2023г. на прокурор Б., служителката не е извършвала нито едно следствено действие по разследването, с изключение на постановлението за назначаване на експертиза от 12.09.2022г. По този начин същата е затруднила своевременното приключване на ДП. Необосновани на фона на бездействието ѝ са и отправените искания за удължаване на сроковете по разследването. При липса на необходимост от извършване на ПСД, служителката е следвало да го докладва в СРП със съответното предложение за това.

За установеното дисциплинарно нарушение, в оспорената заповед са изложени аргументи за тежестта на деянието-по време на служба, като е определен и вида на вината-небрежност, преценено е, че е налице хипотезата на чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, като за да се постигане целта на закона, при спазване принципа за съразмерност е наложено наказание „порицание“ за срок от 6 (шест) месеца.

Оспорената Заповед № 230з-636/21.06.2023г. на Началника на сектор „Разследване“ при 06 РУ-СДВР е издадена на основание чл. 204, т. 3, вр. с чл. 194, ал. 2, т. 2, вр. с чл. 197, ал. 1, т. 3 и чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. „първо“. Същата е редовно връчена лично срещу подпис на държавния служител на 04.07.2023г.

При така установените факти, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на обжалване административен акт, поради което съдът намира същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт не само на посочените от жалбоподателя основания, а на всички основания по чл.146 АПК като преценява дали е издаден от компетентен орган, спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването и съобразен ли е с целта на закона.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган по смисъла на чл. 204, т. 4 от ЗМВР, във връзка с чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР – ВПД началника на 06 РУ – СДВР.

Спазени са изискванията за форма и съдържане на административния акт по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, както и срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР и чл. 205, ал. 6 от ЗМВР.

Дисциплинарното наказание е наложено при спазване на регламентираните с чл. 195 ЗМВР срокове. Процесното дисциплинарно нарушение е извършено в периода 01.06.2022г. до 26.02.2023г., а заповедта е издадена на 21.06.2023г. Съгласно чл. 196, ал. 1 ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В случая дисциплинарнонаказващия орган е установил извършването на нарушението въз основа на Справка от 10.05.2023г., изготвена във връзка с извършена проверка по заповед № 230з-255/10.03.2023г. Именно от тази дата (10.05.2023г.) са започнали да текат сроковете по чл. 195 ЗМВР и към датата на издаване на заповедта същите не са изтекли.

Съдът намира, че дисциплинарно наказващият орган /ДНО/ е спазил и императивното правило на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, според който е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. По делото е безспорно установено, че на Д. И. Д.-Р. е връчена покана за даване на писмени обяснения и такива са депозираны от служителката.

Оспорената заповед е издадена при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие на материалния закон.

При издаване на обжалваната заповед е допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, според която при определяне вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата.

Настоящата съдебна инстанция намира, че липсват мотиви относно вида и размера на наложеното наказание, доколкото ДНО се е задоволил единствено да преповтори в оспорената заповед текста на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, без да анализира поведението на държавния служител по време на службата му, поради което за съда остава неясно кои факти са взели превес при налагане на наказанието от съответния вид и в посочения размер. ДНО не е изложил ясни аргументи и за тежестта на нарушението, и има ли настъпил конкретен вреден ефект от него. Изцяло са игнорирани обясненията на наказаният служител, дадени в хода на проверката, и представените писмени доказателства за наличието на обективни пречки свързани със служебната ѝ натовареност, и епидемичната обстановка в страната, които са довели до забавяне разследването по ДП.

На следващо място, в заповедта не е обсъден вида на вината и поведението на служителя, с което съдът намира, че не са изпълнени изискванията на посочената разпоредба за мотивиране защо е наложено това наказание и виновно ли е извършено деянието на служителката. Няма никакви конкретни мотиви във връзка с индивидуализацията на наказанието. Такива не се съдържат и в други документи, съставени за целите на административното производство. В заповедта бланкетно е посочено, че издателят „взел предвид тежестта на извършеното нарушение и настъпилите от него последици, обстоятелството, при които е извършено, цялостното поведение на служителя по време на службата“, но освен буквалното възпроизвеждане на законовата разпоредба, липсват изложени конкретни мотиви в тази посока.

Въобще не е обсъдена натовареността на наказаната служителка, сроковете за изпълнение на указанията на прокурора, както и дали е налице неизпълнение на служебни задължения или същите са изпълнени със забава. Във втората хипотеза, при установено забавяне, е било дължимо да се извърши преценка на причините, които са довели до това забавяне, дали те са следствие на независещи от служителя обстоятелства /невъзможност за призоваване на съответните лица/ или са в резултат на личните и действия или бездействия, за което би могло да се ангажира дисциплинарна отговорност на жалбоподателя.

За обективно изясняване на причините за установените пропуски в работата на жалбоподателя през процесния период, ответникът е следвало да обсъди и периода, в който тя е ползвала платен годишен отпуск, или е ползвала отпуск, поради

заболяване, данни за което има в приложената по делото докладна записка с рег. № 230р-18583/09.05.2023г., за да прецени дали периодите, в които не са реализирани действия не съвпадат с отсъствието ѝ от работа.

Дисциплинарната отговорност на Д. Д.-Р. е ангажирана за допуснато нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР във вр. чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР – „неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“. Разпоредбата на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР установява състав на дисциплинарно нарушение, осъществено чрез бездействие и изразяващо се в „неизпълнение на служебните задължения“.

Прието е, че със своето бездействие в периода от 26.11.2021г. до 26.02.2023г. служителката не е извършила нито едно процесуално действие, с изключение на две постановления за назначаване на експертиза от 14.01.2022г. и 12.09.2022г., по възложеното ѝ досъдебно производство ДП № 15175/2018г. по описа на ОВ РУ-СДВР, пр. пр. 13358/2018г. по описа на СРП, с което инспектор Д. Д.-Р. не е изпълнила служебните си задължения, вменени ѝ в специфична длъжностна характеристика № 51 Зр - 29074/2018г. по описа на СДВР за длъжността „разследващ полицай“ към сектор „Разследване“ в ОВ-то РУ при СДВР - „Взема всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, събира доказателства и извършва необходимите действия, съобразно НПК за разкриване на обективната истина. ...При осъществяване на дейността си се ръководи от основните принципи на законност, залегнали в Конституцията на РБ, разпоредбите на НПК, НК, АПК, ЗЗКИ, ЗМВР, вътрешноведомствените актове на МВР, постановленията и тълкувателните решения на ВКС и писмените указания на прокуратурата, като взема решения самостоятелно, по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делата“, с което е пречатвала своевременното приключване на разследването по досъдебното производство, въпреки, че не са били налице обективни причини за това.

Горепосочените задължения на разследващия орган и съответното неизпълнение им представлява дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, но във вр. чл. 200, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, а не както е квалифицирано в процесната заповед по т. 11 от ЗМВР. В обхвата на общото нарушение „неизпълнение на служебните задължения“ е включено „системно нарушаване на сроковете, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, по сигнал на наблюдаващия прокурор“ /т. 10/ и "неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители" /т. 11/. Законодателят е направил разграничение в нарушението - от една страна е въздигнал в самостоятелно нарушение на служебните задължения „осъществяваните системни нарушения при изпълнение на изискванията за разследване на наказателни производства с оглед спазването на сроковете, въведени от НПК“ и отделно като нарушение на „неизпълнението на другите задължения по разследването, извън тези за сроковете по НПК“.

С оглед на фактическите констатации в процесната заповед, доколкото

неизпълнението на служебните задължения (необосновано забавяне на разследването по досъдебно производство ДП № 15175/2018г. по описа на ОБРУ-СДВР, пр. пр. 13358/2018г. по описа на СРП) би могло да се отнесе към чл. 200, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, за да бъде това забавяне на разследващия орган квалифицирано като дисциплинарно нарушение по чл. 200, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, е необходимо да е налице признака системност по см. на § 1, т. 22 от ДР ЗМВР. В случая това обстоятелство във връзка с обективната страна на нарушението не е налице.

Съдът намира, че твърдяното бездействие на разследващия полицаи Д. И. Д.-Р. по конкретното досъдебно производство, не се доказва по безспорен начин с наличните и събрани в хода на проверката доказателства.

Основателно е оплакването за противоречие с целите на закона съдът намира, че в случая като е образувано дисциплинарно производство спрямо жалбоподателя и е наложено наказание, без какъвто и да е самостоятелен анализ и при неизяснена фактическа обстановка досежно обективните предпоставки за забавяне на разследването, по отношение на същата е упражнена несъответна с материалния закон и неговата цел наказателна репресия.

Именно поради тези безспорно установени по делото обстоятелства, съдът намира, че заповедта е била издадена при неизяснена фактическа обстановка, и липса на безспорни доказателства за виновно нейно поведение. От административно наказващият орган не са преценени правилно причините довели до забавяне на дължимите действия по разследване по разпределеното на оспорващата ДП.

По изложените съображения съдът приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 ГПК в полза на оспорващата следва да бъдат присъдени доказаните в производството съдебни разноски в общ размер на 750 лева, от които заплатен адвокатски хонорар по приложения договор за правна защита и съдействие № 013693 от 12.07.2023г. Възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заявено в писмените бележки съдът намира за неоснователно предвид фактическата и правна сложност на спора, извършените от пълномощника на жалбоподателя процесуални действия, в хода на двете проведени открити заседания по делото, както и че същото е под минимума, установен с разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. И. Д.-Р. от [населено място], Заповед № 230з-636/21.06.2023г. на Началника на сектор „Разследване“ при ОБ РУ-СДВР, с която на основание чл. 204, т. 3, вр. с чл. 194, ал. 2, т. 2, вр. с чл. 197, ал. 1, т. 3 и чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. „първо“ и е наложено дисциплинарно наказание

„порицание“ за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи при министерство на вътрешните работи да заплати на Д. И. Д.-Р., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], разноски по делото в размер на 750 /седемстотин и петдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: